

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú Bíróság a Szegeden, 2010. január 7. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indított büntető ügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2009. június 18. napján kihirdetett **2.B.201/2009/10.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** akként, hogy a Bjk.54/2009/2. számú bűnjel megsemmisítését **r e n d e l i e l.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét testi sértés bűntettének kísérletében [Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulat] mondta ki. Ezért 2 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A bűnjelek lefoglalását megszüntette, egy gyömbéres üdítő üveg megsemmisítését rendelte el, míg a gézlapon rögzített vérszennyeződést az iratok mellékleteként rendelte kezelni. Kötelezte a vádlottat a bünygyi költség megfizetésére. Jelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően az ügy iratait megküldi az illetékes nyomozóhatóságnak, két tanúval szemben fennforogni látszó hamis tanúzás bűntette miatti büntetőeljárás megindításának megfontolása végett.

Az első fokú ítélet ellen a védő jelentett be fellebbezést, védencének elsősorban bűncselekmény hiánya, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából történő

felmentése érdekében. Fellebbezését írásban, részletesen indokolta és azt a nyilvános ülésen is fenntartotta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges és lehetséges mértékben a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le. Egyedül abban mulasztott, hogy a sértettet nem figyelmeztette a törvényben biztosított ún. relatív mentességi jogára, aki ennél fogva apjára terhelő vallomást tett, ám a vallomásnak ezen része a tényállásban nem nyert rögzítést, így módon az eljárási szabálysértés relatív, annak az ügy érdemére kihatással nem volt, így azt a másodfokú bíróság csupán jelezte.

Az elsőfokú bíróság megfelelő elmélyültséggel foglalkozott a rendelkezésre álló és egymással szembenálló bizonyítékokkal; figyelemmel volt a tárgyi bizonyítékok jellemzőire, azok feltalálásának körülményeire. Az egyes tanúvallomások közötti ellentmondásokat maradéktalanul feltárta és nem sértett perrendi szabályt abban sem, hogy bizonyos vádlotti-, sértetti-, illetőleg tanúvallomásoknak azon részét, melyek egymással, illetve az egyéb bizonyítékokkal összhangban álltak, elfogadta, egyebekben viszont elvetette. A bizonyíték mérlegelés ilyen módja perrendszerű, ebben irányadó az ítélkezési gyakorlat (BH. 1998/418). Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, mikor a teljes mértékben érdektelennek tekinthető *(tanú neve)* tanúvallomását fogadta el a letört üvegszilánk feltalálási helyét illetően; az egyik üveg nyakának letört darabját a tanú ugyanis a benti pult falánál, szinte a bárszékek alatt találta meg. Helyesen vonta le ebből az elsőfokú bíróság azt a ténybeli következtetést, hogy az érintett üveg nyilvánvalóan nem a bejárati ajtó félfáján tört el, ahogyan azt a vádlott állította, hanem a bárpult közvetlen közelében. Egyébként is köztudomású és az felel meg az általános élettapasztalatnak is, hogy az egy kézben több ujjal összefogott két üdítő üveg erőteljes összeütődése során nem az üvegek szájánál, hanem azok öblös törzsénél idéz elő törést (ezt támasztja alá egyértelműen a nyomozati anyag 36/16. alatti fényképfelvétele is).

A vád, illetve a védelem által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok egyenkénti megvizsgálása, azok bizonyító erejéről való számadás és azok értékelésében való állásfoglalás az első fokú bíróság monopóliuma. Megalapozott első fokú tényállás esetén nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére a felülbírálat során.

Bkf.II.281/2009/4.

Ebből következik, hogy a vádlottnak bármely jogcímén történő felmentését célzó védelmi fellebbezés nem vezethetett eredményre, mert az kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadja.

A mindenben megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

Rámutat a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy a bűncselekménynek a Btk. 16. § szerinti kísérlete valósult meg, ilyen módon a védelem azon érvelése, hogy a sértett csak 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett el, nem foghatott helyt.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és azokat súlyuknak megfelelően értékelve szabta ki a főbüntetést, amely kellően igazodik az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűncselekmény jellegéhez és tárgyi súlyához, és mindenben megfelel a Btk. 37. §-ban írt büntetési céloknak is. Ezért a büntetés enyhítésére sem kerülhetett sor.

Az elsőfokú ítélet meghozatalakor hatályos eljárási szabályozásnak megfelelően határozott az elsőfokú bíróság a bűnjelekről, utóbb azonban a büntetőeljárási törvény módosításáról szóló 2009. évi LXXXIII. törvény 22. §-a módosította a Be. okiratokra és lefoglalásra vonatkozó rendelkezéseit, 2009. augusztus 13-ával kezdődő hatállyal. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a Be. 116. § (3) bekezdése, Be. 151. § (2) bekezdése és a 155. § (8) és (9) bekezdése alapján a vérrel szennyezett gézlap megsemmisítését rendelte el.

Miután a védelmi fellebbezés a kifejtettek miatt nem vezetett eredményre, a bűnjel tekintetében az elsőfokú ítéletet hivatalból felülbírálv a másodfokú bíróság azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. §-a zárja ki.

S z e g e d , 2010. január 7.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.	Dr.Katona Tibor sk..Mezőlaki Erik sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.281/2009/4. számú ítélete és a Csongrád Megyei Bíróság 2.B.201/2009/10. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott és a végrehajtásában fel nem függesztett része a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2010. január 7.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke